

”مینی بچی - تمہیں سائینس ۾ رہ کر ایک باپ کو یاد کرنا ہے،

اس ۾ گھنٹی آد بجانی کی درکار نہیں ہے“

پرشن :- کس بات ۾ باپ سمان بنو تو سپ کام سڌ هو جائینگی؟

اُتر :- جیسی باپ پیار کا ساگر ہے وہی بہت بہت پیاری بنو، کروڑ سین کام بگڑتا

ہے، بنتا نہیں۔ اس لیٹی آنک دکانا، زور سین بولنا، گرم ہونا، اسکی درکار نہیں ہے۔

شانت رہنا بہت بہت اچا ہے۔ پیار سین بہت کام سڌ هو سکتی ہے۔

گیت :- تمہیں هو ماما پتا....

اوم شانتی . یہ مہما ہے ایک کی۔ پرنٹو پیگتی مارگ ۾ صرف ایک کی مہما گانی

سین پیگتی کا شو نہیں ہوتا۔ اس لیٹی پیگتی ۾ بہتوں کی مہما گاتی ہے۔ وہاں آواز پی

بہت ہوتا ہے۔ گھنٹا گھڑیاں، گیت پچن، رونا پیتنا کتنا پیگتی مارگ ۾ چلتا ہے۔ قس

قس کی آواز منتر جنتر، اُستنی آد ہوتی ہے اور گیان مارگ ۾ ہے سائینس۔ صرف اشارا

دیئا جاتا ہے آواز کچ نہیں۔ پیگتی ۾ کتنی ڈومڈام ہے۔ سپ سین جاستی گھنٹی بجتی

ہے شو کی مندر ۾، جہاں تھان دیکو گھنٹی ہین گھنٹی ہے۔ کسکو نیند سین جہانی

کی لیٹی کوئی گھنٹی نہیں بجائی جاتی ہے۔ شو بابا نین آکر منشون کو کپکریٹ

کی اگیان نیند سین جہاں ہے۔ پرنٹو گھنٹی نہیں بجاتی۔ بلکل شانتی سین دو اکبرون ۾

ہین سمجھاتی ہے۔ ہڈیوان جو ہوتی ہے وہ دو اکبر ۾ ہین سمجھ جاتی ہے۔ باپ کھتی

ہے بچی مجھی یاد کرو۔ تہ نین ہین مجھی بلیا ہے ہی پنت پاؤن آؤ۔ اب مئن آیا ہون

تمکو راہ بتاتا ہون۔ کیا اب تک تمکو پنت بن کر اس دنیا ۾ ہین رہنا ہے! تہ تو پاؤن

دنیا ۾ رہنی چاہتی ہو نان۔ پاؤن دنیا سورگ کو کھا جاتا ہے۔ کھتی ہین ہے پنت پاؤن،

تو سمجھنا چاہیئے ک پنت پاؤن کیا آکر کرینگا؟ ضرور نرک سین سورگ ۾ لی جائینگا۔

بگر سمجھ اُتسی ہین بِلاتی رہتی ہے، تالیان بجاتی رہتی ہے۔ پرنٹو یہ نہیں جانتی ک

باپ آئینگا تو کیا آکر کرینگا؟ واسطو ۾ یہ یونیورسٹی پی ہے منش سین دیوتا بنی

کی۔ تب گاتی ہے منش کو دیوتا کیئے.... اس شاستر آد کچ پی پڑھنا نہیں ہے۔ پیگتی

مارگ ۾ بہت شاستر آد پڑھتی ہے، دیر لیکچر آد ہوتی ہے۔ ماس ماس منڈپ بنا کر بٹ

آواز کرتی ہے۔ یہاں کتنا شانتی ۾ باپ بٹ سمجھاتی ہے۔ دیکو تمکو بابا آکر پاؤن

بناء، پاؤن دنیا کا مالک بناتی ہے۔ پڑھائی پی کتنی سہج ہے۔ تہ پھلی پھلی پاؤن ٹی،

گولڈن ایج ۾ ٹی۔ قر 84 جنم لیتی لیتی آئرن ایج ۾ تموپرڈان بن گئی ہو۔ اب تمکو

ستوپرڈان بنا ہے اس لیٹی مجھی یاد کرو۔ سو پی اچا۔ جیسی کنیا کی جب شادی

ہوتی ہے تو کیا جاپ کرتی ہے؟ یاد ۾ رہتی ہے۔ تہ پی سپ پتنبان ہو، یہ شو بابا

پنیون کا پتی ہے۔ تمھاری سبائی ہوئی ہے پرماتما کی سات۔ سبائی جب ہو گئی تو بس

یاد ہڈی ۾ بٹ گئی۔ خاطری ہو گئی ک ہر نین سبائی کر لی۔ قر ایک دو کو یاد کرتی

رہتی هئ۔ تمکو پي باپ ڪهتي هئ نـشچيه ٻڌي هو گئي ڪ هـم ايڪ باپ ڪي بچي آسـهر
 پائي پائي هئ۔ پائيون ڪو ورثا ملتا هئ ايڪ باپ سين، اس ليئي باپ ڪو ڀڪارتي هئ۔ ڀل
 منش تن ۾ آڪر پائي بهن بن جاتي هئ۔ پرنـتو ڀڪارتي آتما هئ نان۔ پائي پائي ڀڪارتي
 هئ هي پنت پاون بابا آئو۔ بابا ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تموپرڌان سين ستوپرڌان بن
 جائينگي۔ پاون ڪو ستوپرڌان، پنت ڪو تموپرڌان ڪها جاتا هئ۔ يه باتين بابا سنگم ۾
 هين سمجھاتي هئ۔ يه هئ گيتا پانـشالا۔ اس پانـشالا ۾ باپ آڪر راج يوگ سڪلاتي هئ، نر
 سين نارائڻ بناتي هئ۔ وهان ٿيچر تو سامني بـٺ پڙهاتي هئ، ڊڪائي پرتا هئ۔ يه هئ
 گپت۔ تو اس ٿيچر ڪو پي ٻڌي يوگ سين سمجھنا پرتا هئ۔ وه نراڪار پنت پاون باپ هئ۔
 وهي سمرتي ڊلاتي هئ ڪ ڪلپ پھلي پي مئن نين تمکو راج يوگ سڪايا ٿا۔ تب ڪها جاتا
 هئ من مناڀو، پوٽر بنو تو يه لڪشمي نارائڻ بن جائينگي۔ اسر گھنـتا گھڙيال آد بجاني
 ڪي ڊرڪار هين نهين۔ باپ حد آڪر جڳاتي هئ۔ من مناڀو ڪا آرٿ هئ سائلينس۔ اپني ڪو
 آتما نـشچيه ڪرو۔ بس! آب همکو اپني گھر جانا هئ۔ باپ ڪو هين سڀ ڪهتي هئ ڪ
 همکو ڊڪ سين چڙاءِ مُڪت ڪرو۔ سنڀاسي لوگ صرف برهم ڪو ياد ڪرتي هئ۔ آب برهم
 نتو تو هئ گھر۔ وه گھر ڪو ياد ڪرينگي، يهان باپ ڪو ياد ڪرنا هئ۔ صرف گھر ڪو ياد
 ڪرينگي تو جئسي سنڀاسي هو جائينگي۔ برهم تو پڳوان هئ نهين۔

باپ بـٺ سمجھاتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تـم نرواڻ ڌام ۾ چلي جائينگي۔ ڦر وهان
 سين آئينگي سورڳ ۾۔ يهان سين مئن تـم بچون ڪو ساٿ لي جائونگا۔ تمکو معلوم هئ
 ٿڌيون ڪا جهنڊ ڪتنا بڙا هوتا هئ۔ سڀڪي يوئتي هوتي هئ۔ پھلي آگي والا بـٺا تو سڀ
 بـٺ جائينگي۔ مڌومڪيان پي ائسي هوتي هئ۔ راڻي نين گھر چوڙا تو سڀ پاڳينگي اُنڪي
 پڇاڙي۔ وه جئسي اُنھون ڪا ساجن هئا۔ اُنڀر ڦر سڃني هين راجيه ڪرتي هئ همجنس ۾۔
 شاسترون ۾ پي هئ آتمائين سڀ مڇرون سدرش پاڳتي هئ۔ اَنگنت آتمائين هئ۔ وه مڪيان
 هر سيزن ۾ اپني راڻي ڪي پيچي پاڳتي هئ۔ تمکو تو ايڪ وار پاڳنا هئ۔ آب سڀ آتمائون
 ڪو جانا هئ مول وطن۔ تمھارا آواز ڪچ پي نهين اس ليئي بابا مثال ديتي هئ۔ سرسون ڪي
 داڻي مثل پيسني هئ۔ بابا پي بندي، سرسون ڪي داڻي مثل هئ۔ ڪسڪس ڪا داڻا پي چوڻا
 هوتا هئ۔ پرماتما پي بندي هئ۔ اُنڪو ديڪا پي نهين جاتا ديوہ درشتي بگر۔ بلڪل چوڻا استار
 مثل هئ۔ گيتا ۾ ڊڪايا هئ اڪنڊ جوتي ڪا ساڪياتڪار هئا، تو يهان پي جب اڪنڊ جوتي ڪا
 ساڪياتڪار هو تو سمجھينگي ساڪياتڪار هئا۔ اگر بندي ڪا هئا تو سمجھينگي يه پرماتما
 ٿوريئي هئ۔ گيتا ۾ تو لڪا هئا هئ ارجن ڪو بهت تيجوميه ساڪياتڪار هئا۔ پڳتي ڪي
 باتين ٻڌي ۾ بـٺي هوئي هئ۔ پڳتي مارگ اوڙ گيان مارگ ۾ رات دن ڪا فرق هئ۔ تـم جانتي
 هو هر 63 جنم شير دواران ڪتنا ڊانس ڪرتي هئ۔ 63 جنم ڪتنا پڳتي مارگ ڪا هنگاما
 ديڪتي هئ۔ اسر پي پھلي جب ستوپرڌان پڳتي ٿي تو ايڪ شو بابا ڪي پڳتي ڪرتي ٿي۔ ڦر
 يه گنـتا اِشان آد باد ۾ شروع هوتي هئ۔ پھلي اوپچاري پڳتي هوتي هئ ڦر ورڌي ڪو پاتي
 هئ۔ يهان تو ايڪدم سائلينس لڳي پري هئ۔ بگر ڪوڙي تـم وشو ڪي مالڪ بنتي هو۔ مـما بگر

ڪوڙي آئي ڪيونڪ مهاراڻي بننا هئ. يه ساڌارڻ ٿا. ايكدم غريب گهر ڪي بگر ڪوڙي خرچا ديڪو ڪيا بنتي هئ. ماما ڦر سروس بهت ڪرتي ٿي. جاکر اوڙون ڪو سمجھاتي ٿي ڪ بابا ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تمھاري وڪرم وناش هونگي اوڙ تھر ستوپرڌان بن جائينگي. اسر خرچي ڪي تو ڪوئي بات هين نهين. اَگر ڪوئي ٿورا خرچا پي ڪرتي هئ تو اپني ليئي. جئسي ڪيتي ۾ دو مٺي اَن ڪي ڊالني سين ڪتنا ڊير اَن نڪلتا هئ. ڪيتي بڙي هو جاتي هئ. يه پي 21 جنمون ڪي ليئي تمھاري ڪتني آمدني هوتي هئ. منش سين ديوتا بننا ڪتنا سهج هئ. ايك سيڪنڊ ڪي بات هئ. بئني پي ڪئسي ساڌارڻ هئ. اَگر ڪوئي بئن نهين سکتا هئ تو بابا ڪهتي هئ سو ڪرڪي پي (ليٽ ڪرڪي) مڙلي سٺو. يه هئ ڌارڻا ڪي بات. اَندر ۾ بابا اوڙ چڪر ڪو ياد ڪرتي رهو. ياد ڪرتي ڪرتي هين شرير چورنا هئ. باقي مُک ۾ گنڌا جَل ڊالني ڪي ڪوئي بات نهين هئ. گُرو گُڙائين تو بهت ڊر ديتي هئ ڪ تھر يه نير ٿوڙينگي، پڳتي نهين ڪرينگي تو يه هونگا. سمجھو ڪوئي ڪي ٿانگ ٿوٽ پرتي هئ وا نقصان هون تو ڪهينگي تھر نين پڳتي چوري هئ تب يه نتيجا نڪلا. تو ڊر جاتي هئ. يهان تو ڪچ پي ڪرنا نهين هئ. بابا ڪي ياد ڊالني هئ، چڪر ڪا راز سمجھانا هئ. اَپي ڪلهيگ ڪي باد ستيگ آنا هئ، وناش هونا هئ ضرور. اس ليئي يه مهاپاري لڙائي ڪري هئ. پڳوان آڪر راج يوگ سڪاءِ نر سين نارائڻ بناتي هئ. يه راج يوگ هئ، پرچا يوگ نهين. شپ بولنا چاهيئي. بچون ڪو بهت مينا بننا هئ. بابا مينا هئ نان. ڪروڌ آڌ سڀ دان ۾ لي ليتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن پيار ڪا ساگر هون، تھر پي بنو. بڙا پيار سين سمجھاتي هئ. نهين تو بچي بهت هنڌا ڪرتي هئ ڪيونڪ مايا ماڻا خراب ڪر ديتي هئ، اس ليئي خيال آتا هئ ڪي پي ڪسڪو ڪچ ڪهين نهين. پيار سين سمجھائين. آنڪ دکانا، گرم هونا، زور سين بولنا، اسڪي ڊرڪار نهين هئ، اس سين ڪام پڳڙا هئ. شانت رهنا آچا هئ. وڪارون ڪا دان ديڪر ڦر ليتي هئ تو اپنا پڌ گنوا تي هئ. بابا ڪا بني گويا پانچ وڪارون ڪا دان دي ديئا. ڪهتي هئ دي دان تو چوئي گرھڻ. ڦر پي باپ پنڊا هئ نان، پنڊي برهمڻ هوتي هئ. شو بابا پي روحاني پنڊا هئ. تھر پي پنڊي هو. بابا برهما ڪي تن ۾ آتي هئ تو يه پي برهمڻ ٺهرا. بابا اسر بئنا هئ، انڪي مهما گاتي هئ تھر مات پتا.... اوڙ ڪسڪي يه مهما نهين. اُنڪا ڪرتوي پي اُٿسا هئ. يه پانڌالا هئ، باپ پڙهاتي هئ. يه بچون ڪو ياد رهنا چاهيئي. ايمر آبجيڪٽ هين وشو ڪي بادشاهي پانا هئ. تو اُٿسي پڙهاني والي ڪو پوري طرح ياد ڪرنا چاهيئي. اسڪول سين اسٽوڊنٽ آچا پاس هوتي هئ تو سال سال ٿيچر ڪو سؤغات پيچتي رھتي هئ. يه تهوار آڌ سڀ اس سميه ڪي هئ، پرنٽو انڪي مهتو ڪو ڪوئي جاننا نهين.

بابا هئ ناليچفل. وه آتي هين هئ رچنا ڪي آڌ مڏيه اوڙ اَنٽ ڪي ناليچ ديني. ٺڪر پتر ۾ ڪئسي آئينگي؟ ايك ڊاڪٽر نين سڌ ڪيئا ٿا ڪ هر چيز ۾ آتما هئ. پرماتما نهين ڪها. ڦر يه ڪه ديتي هئ سرووياپي. اُنھون نين ڪها سڀ ۾ آتما، تو سناسيون نين ڪها سڀ ۾ پرماتما. ڪتنا رات دن ڪا فرق هئ. وه تو بيحد ڪا باپ هئ. سڀ سين ٻڌي يوگ

ٿورا ۽ ٻيا ساڻ ڄڙائي هئا. وهه ڪهڻي هئا آتما ٻڌڻدا ساڻر سين نڪلا هئا، ساڻر ۾ لين هو جائيندا. برهر گيانِي سمجھڻي هئا چوڻي جوڻي ٻڙي جوڻي ۾ لين هو جائينگي، ڦر نئين اڻپتي هوندي هئا. بابا سمجھائي هئا يهه پڳتي ڪي پي ڊراما ۾ نونڌ هئا. مٿن پي ڊراما ڪي نونڌ اَنوسار تهر بچون ڪو آڪر سمجھاتا هون. 84 جنمون ڪا جو چڪر لڳائي هئا، يهه پي ڊراما ۾ نونڌ هئا. جو ڪچ هوتا هئا سڀ نونڌ هئا. ڪوئي ڳائڻ پي ڪرتي هئا، ڪوئي وڳهن پي ڊالتي هئا.

تهر بچون ڪو شو بابا سين ورڻا لینا هئا. وهه آتي هين هئا سڀ آتمائون ڪو لي جاني ڪي ليئي. شرير ڪا نام پي نهين ليتي. شرير سَهت ٿوريئي ڪسڪو پڳائي آيا هون. مجھي تو ڪهڻي هئا هي لبريتر آڻو. همڪو دڪ سين لبريت ڪر اوڙ جڳهه لي چلو. جهان چئن، سڪ شانتي پائين. تو سڀڪا شرير يهان هين ڇڙا آتمائون ڪو لي جائوندا. تو ڪالون ڪا ڪال هوڻا نان. مٿن سڀڪو اڪنا لي جائوندا. ڪتني وندر فل باتين باپ بٽ سمجھائي هئا. ڪهان ڪوئي بات سمجھ ۾ نهين آتي هئا تو بولو يهه بات بابا نين اڃن سمجھائي نهين هئا. جب سمجھائينگي تب آپڪو سَنائينگي. اُٿسي آڻي ڪو ڇڙا دينا چاهيئي. بچي سمجھڻي هئا بابا گيان ڪا ساڻر هئا. نئين نئين باتين سَنائي رهڻي هئا. ورلد ڪي هسٽري جاگرافي سَنائي والارچتا باپ هئا، جو آدمي اُنٽ ڪا گيان سَنائي هئا. تهر لائيت هائوس پي هو تو سوڊرشن چڪرڌاري پي هو. پرنٽو ميا پڙا ديتي هئا. گهٽڪا کاتي هئا. ڪچ نه ڪچ ليس آڃائي هئا. ڪرمون ڪا حساب ڪتاب هئا نان. جب تڪ ڪرماتيت اوستا نهين بني هئا تو ڪچ نه ڪچ هوتا رهتا هئا. حساب ڪتاب چڪتو هوڻا اوڙ شرير چور دينگي، لڙائي شروع هو جائينگي. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) وڪارون ڪا دان ديڪر واپس نهين لینا هئا. مڪ سين شپ بولنا هئا، بهت مينا بننا هئا. باپ ڪي سمان پيار ڪا ساڻر بن ڪر رهنا هئا.
- (2) سائيلنس ۾ ره بنا ڪوڙي خرچا وشو ڪي بادشاهي لبني هئا. دو مني بيج ڊال 21 جنمون ڪي ڪمائي ڪرني هئا.

وردان - ڪمبائينڊ سورپ ڪي سمرتي اوڙ پوزيشن ڪي نشي دواران

ڪلپ ڪلپ ڪي اڌڪاري پو

”مٿن اوڙ ميرا بابا“ اس سمرتي ۾ ڪمبائينڊ رهو تتا يهه سریشٽ پوزيشن سدا سمرتي ۾ رهي ڪهر آڄ برهمڻ هئا ڪله ديوتا بنينگي. هر سو، سو هر ڪا منتر سدا ياد رهي تو اس نشي اوڙ خوشي ۾ پڙاڻي دنيا سهج پوڻ جائينگي. سدا يهي خماري رهينگي ڪهر هين ڪلپ ڪلپ ڪي اڌڪاري آتما هئا. هر هين ٿي، هر هين هئا اوڙ هر هين ڪلپ ڪلپ هونگي.

سلوگن - سيمر ڪا سيمر هين ٿيچر بنو تو سرو ڪمزور يان ستهه سماپت هو جائينگي.